

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۲۳ فیروزی ۲۰۲۳

یونس نگاه

بر لبه پرتگاهی که شاید به پرواز بینجامد

امریکا در جنگ دوم جهانی بم‌های اتم را در شرایطی استفاده کرد که قدرت‌مند بود، حملات غافلگیرانه جاپانی‌ها به غرورش برخورد کرده بود و احساس می‌کرد ادامه آن وضعیت به سودش نیست و اتوریتش را آسیب خواهد زد. روسیه هم اگر در اوکراین بسیار زیر فشار بیاید و احساس کند دوام وضعیت جاری بی‌آبرویی ستراتژیک جبران‌ناشدنی در پی دارد، احتمالاً چاقوی اتمی‌اش را وار خواهد کرد.

دیگر این‌که داشتن این همه بم اتم برای این مدت طولانی، و استفاده نکردن آن وضعیت دشواری را بار آورده است. پول و امکانات بسیار برای ساختن و نگهداری تسلیحاتی مصرف می‌شود که نامش را بازدارنده گذاشته‌اند. همین نام بازدارندگی و خطر بسیارش، باعث شده است که کشورها روی احتمال استفاده نشدن بم اتم بیش از حد حساب کنند. کارهای خیلی خطرناک علیه همدیگر انجام می‌دهند و یکدیگر را تحریک به استفاده بم می‌کنند. گاهی صاحب بم به آدم خشمگینی می‌ماند که تفنگچه سرماشه را به دست دارد و طرف مقابل تهدیدش می‌کند که اگر مردی بزنی! وضعیت آن مرد خشمگین دست به ماشه حساس است. از یکسو نمی‌خواهد کسی را بکشد و در نتیجه خود را به کشتن دهد، از سوئی هر لحظه از درون و بیرون تحریک می‌شود که اگر نری بزنی! اگر صاحب تفنگچه احساس کند که با نکشیدن ماشه شاید زیر مشت و لگد حریف کوفته شود، آن وقت احتمال زیاد دارد فیر کند. پوتین هم شاید فیر کند.

تشنج‌ها و منازعات بین‌المللی به وضعیت بسیار پیچیده رسیده است. جهان گره در گره است. خیلی از کشورها خود را در بن‌بست احساس می‌کنند و دوست دارند وارد مرحله تازه‌ای شوند. جنگ‌ها و منازعات بسیار تکراری و کلیشه‌ئی شده است. حس هرچه باداباد در جای جای دنیا به‌طور کم‌سابقه میان سیاست‌مداران و نظامیان افزایش یافته است. دولت‌ها هم شبیه ما آدم‌ها عمل می‌کنند. آدمی که قمار می‌زند، کسی که پیش‌روی پرتگاه و پشت سر سرافکندگی دارد، شاید تصمیم بگیرد که برگردد، تسلیم شود و با سرافکندگی روبه رو گردد، شاید تصمیم بگیرد لب صخره نشسته گریه کند، و یا شاید خود را پائین پرتاب کند. احتمال پرتاب وجود دارد.

این بم‌ها احتمالاً روزی در حد محدود استفاده خواهند شد. شاید قیامت کامل نشود، ولی نیمچه قیامت خلق خواهد شد. شاید، برای عبور به یک مرحله تازه و انسانی‌تر زندگی، نیاز باشد نظام کنونی جهان منفجر گردد. احتمال دارد آنانی که زنده می‌مانند بسیار درس‌های بزرگ بیاموزند و از زنجیرهای بسیاری نجات یابند. همان‌طوری که جنگ اول و دوم جهانی، خیلی زنجیرها را گشود، ممکن است جنگ اتمی بشر را کامل نابود نکند، بلکه بسیار بکشد و خیلی ویرانی کند، اما عاقبت از دلش آینده بهتری خلق شود.